

ING. VÍT DOLEŽEL

AUTORIZOVANÝ ARCHITEKT

PRO KRAJINÁŘSKOU ARCHITEKTURU

kancelář > Husova 12 | 589 01 Jihlava

telefon > +420 567 211 892 | email > dolezel@vidol.cz

POLNÍ CESTA C1 V K.Ú. BŘEZÍ NAD OSLAVOU

VEGETAČNÍ ÚPRAVY

D1. PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA

Objednatel: ČR-SPÚ, Krajský pozemkový úřad pro Kraj Vysočina,
pobočka Žďár n.S.

Zhotovitel: ing. Vít Doležel
Tyršova 10, 586 01 Jihlava
dolezel@vidol.cz

Datum: září 2021

Základní informace o stavbě

Projektant

Zodpovědný projektant:	ing. Vít Doležel, Tyršova 10, Jihlava
IČO:	68028725
ČKA:	02784 obor krajinařská architektura
Autoři:	ing. Vít Doležel

Základní charakteristika stavby a její účel

Název stavby:	POLNÍ CESTA C1 V K.Ú. BŘEZÍ NAD OSLAVOU
Místo stavby:	Březí nad Oslavou
Účel stavby:	krajinná vegetace
Charakter stavby:	trvalá
Stupeň projektové dokumentace:	DSP
Plocha stavby:	16 114 m ²
Datum:	červenec 2021

Kapacity, užitkové plochy, obestavěné prostory, zastavěné plochy, orientace, osvětlení a oslunění

Řešené území	m2	16 114
Stromy navržené k odstranění	ks	2
Porosty navržené k odstranění	m2	230
Stromy navržené k vysázení	ks	76
Travobylinné společenstvo	m2	6 152

D Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení

D.1 Dokumentace stavebního nebo inženýrského objektu

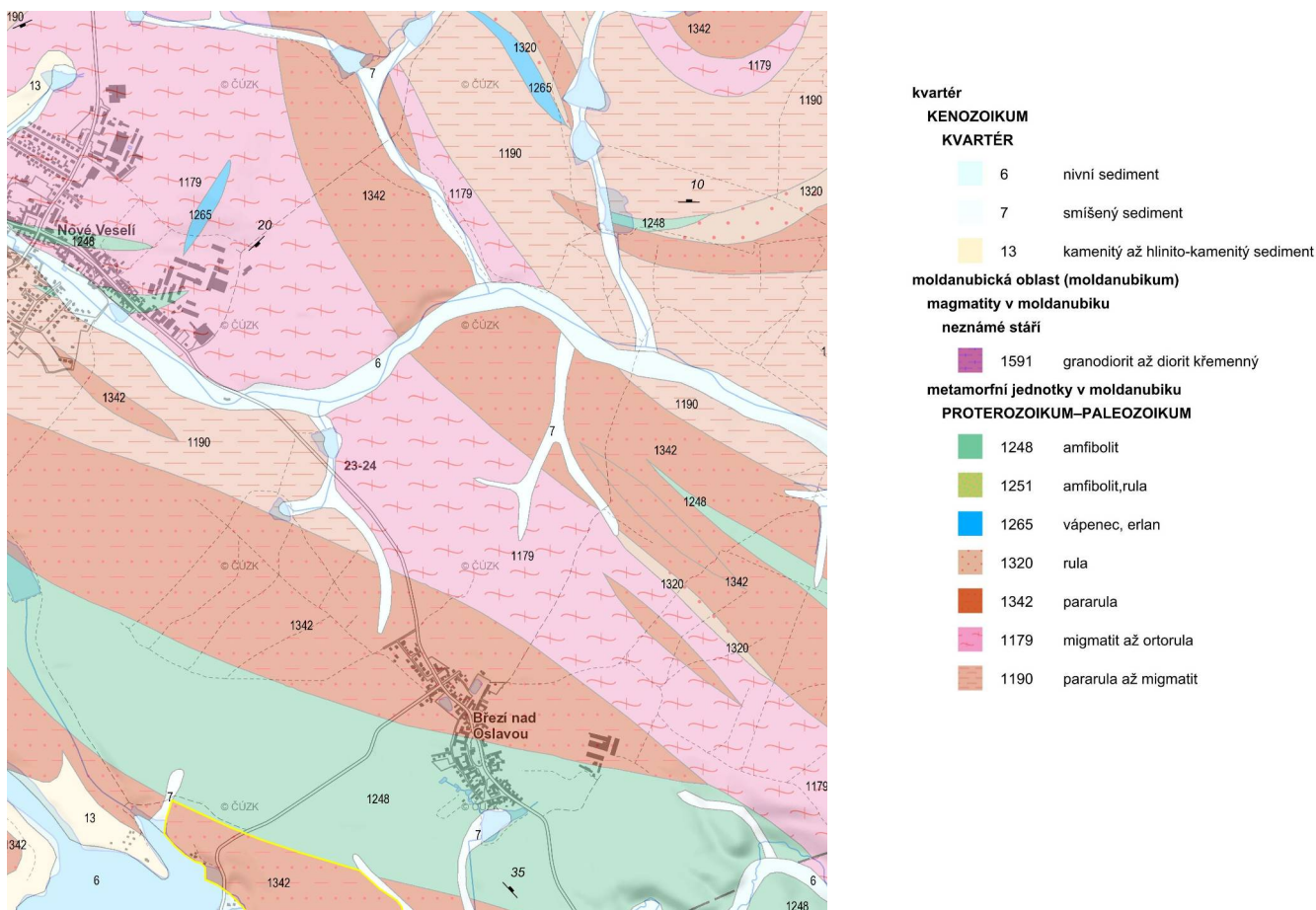
D.1.1 Architektonicko-stavební řešení

Současný stav

Řešeným územím je vedena stávající polní cesta. Reliéf území je mírně vlnitý. Směrem od vesnice stoupá zhruba do středu trasy a odtud směrem na sever, k potoku klesá. Vegetační doprovod je soustředěn na začátku, při nástupu z obce a v severní části, u potoka, předtím, než se cesta ponoří do lesa. Střední část je v podstatě bez vzrostlé vegetace. Stávající dřeviny byly vyhodnoceny dle metodiky AOPK SPPK A001 001:2018 – *Hodnocení stavu stromu*.

Přírodní podmínky

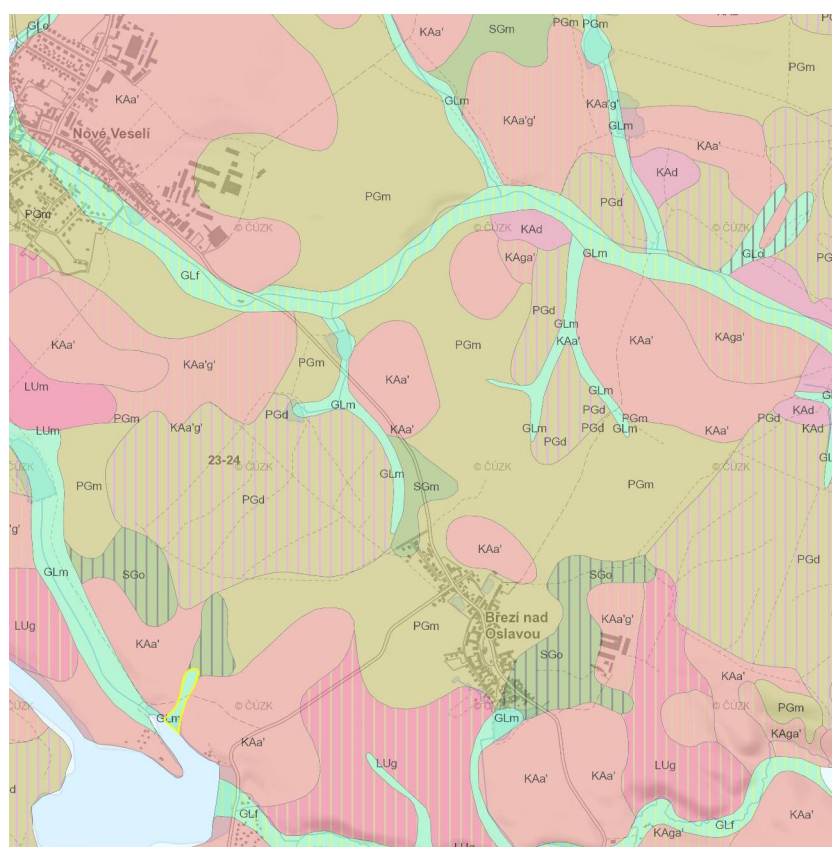
Geologie

Převážná část řešeného území se nachází na podloží tvořeného pararulami, migmatity a ortorulami.

Ruly jsou typickým produktem vysokého stupně regionální metamorfózy. Ruly, které se vytvořily metamorfózou sedimentů (jílových nebo prachových břidlic, drob apod.), se označují jako pararuly; ruly vytvořené metamorfózou kyselých až intermediárních magmatitů (nejčastěji granitů, granodioritů, křemenných dioritů, ale i jejich výlevných ekvivalentů) se označují jako ortoruly. Ruly jsou složeny hlavně z křemene, živců (v pararulách jde o oligoklas až andezin, v ortorulách o draselný živec a albit až oligoklas) a biotitu, k němuž často přistupuje i muskovit. Kromě uvedených minerálů ruly mohou v závislosti na podmínkách vzniku obsahovat granát, sillimanit, cordierit, obecný amfibol a někdy i pyroxen.

Půdní podloží

Půdní typologie (TKSP ČR)

LUm	luvizem modální
LUg	luvizem oglejená
KAa'	kambizem mesobazická
KAa'g'	kambizem mesobazická slabě oglejená
KAga'	kambizem oglejená mesobazická
KAd	kambizem dystická
PGm	pseudoglej modální
PGd	pseudoglej dystický
SGm	stagnoglej modální
SGo	stagnoglej histický
GLm	glej modální
GLf	glej fluvický
GLo	glej histický
vodní plochy	

Převážná část území tvoří **pseudoglej modální**.

Nejvýraznějším znakem této půdy je mramorovaný horizont Bm ve střední části půdního profilu. Jedná se o půdu, která vzniká periodickým přemokřováním v důsledku stagnace srážkové vody.

Vznik: zamokřování p. profilu je způsobeno sníženou propustností pro vodu. Vznik pseudogleje může být podmíněn:

a) pedologicky – pseudogleje vzniklé z luvizemí vlivem snížené propustnosti luvického (Bt) horizontu

b) geologicky – pod propustnou vrstvou sprašové zvětraliny jsou uloženy třetihorní jíly, které způsobují stagnaci vody

Dalším významným půdním typem je **kambizem mesobazická**.

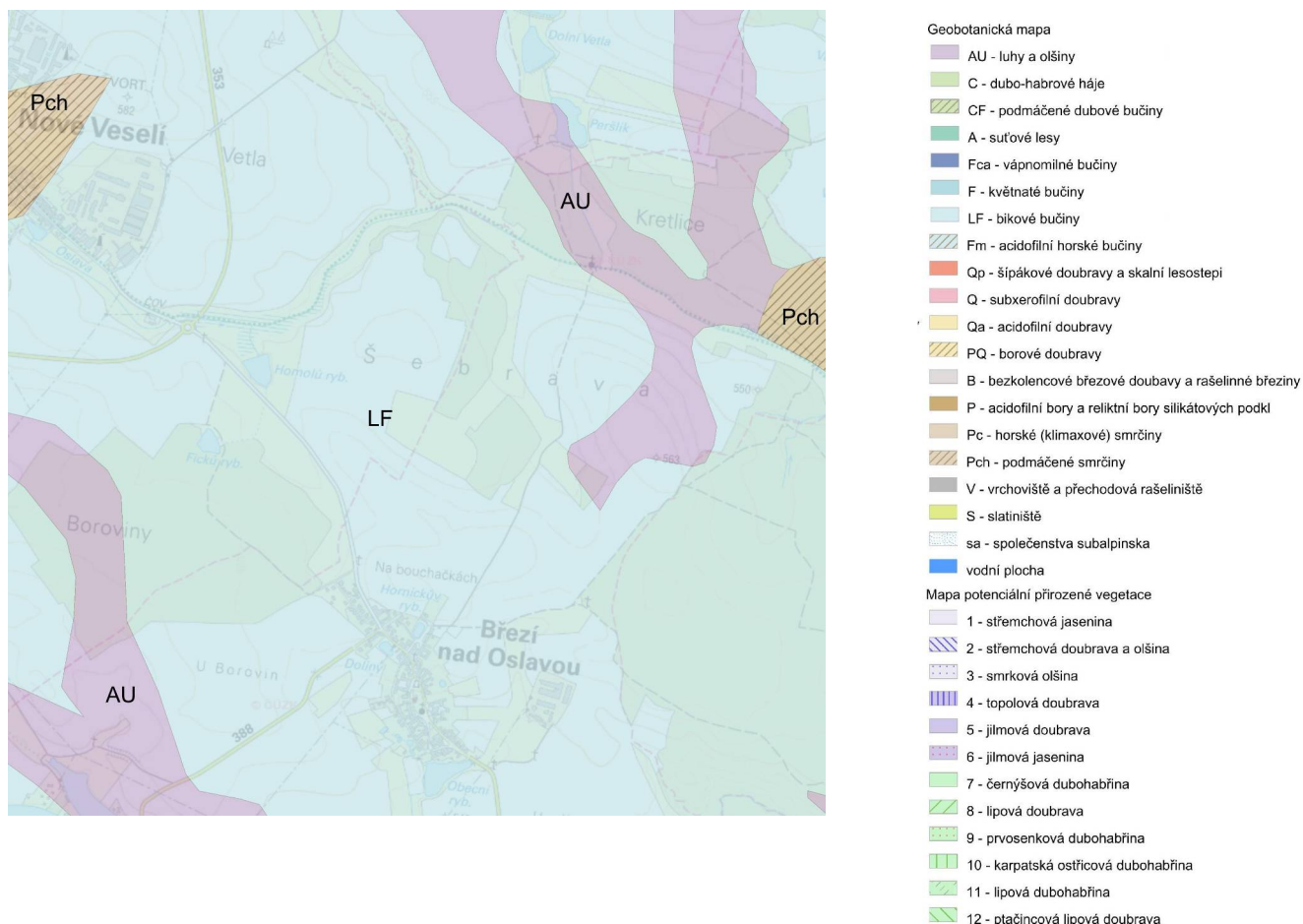
Půdy se stratigrafií O-Ah nebo Ap- Bv- IIC, s kambickým hnědým (braunifikovaným) horizontem, vyvinutém převážně v hlavním souvrství svahovin magmatických, metamorfických a sedimentárních hornin, ale i jim odpovídajících souvrstvích, např. v nezpevněných lehčích až středně těžkých sedimentech. I výrazněji vyvinuté pedy v kambickém horizontu postrádají jílové povlaky – argilany.

Půdy se vytvářejí hlavně ve svažitých podmínkách pahorkatin, vrchovin a hornatin, v menší míře (sypké substráty) v rovinatém reliéfu. Vznik těchto půd z tak pestrého spektra substrátů podmiňuje jejich velkou rozmanitost z hlediska trofismu, zrnitosti a skeletovitosti, při uplatnění více či méně výrazného profilového zvrstvení zrnitosti, skeletovitosti, jakož i chemických (biogenní prvky, stopové potenciálně rizikové prvky) a fyzikálních vlastností (ulehlost bazálního souvrství, ovlivňující laterální pohyb vody v krajině). V hlavním souvrství dochází obecně k posunu zrnitostního složení do střední kategorie v relaci k bazálnímu souvrství, k čemuž přispívá i jejich obohacení prachem.

Půdy se dále vyskytují v širokém rozmezí klimatických a vegetačních podmínek, v klimatických regionech B 2-8, Ko 2-8, Ku 3-6.2-4(5) a vegetačních stupních 6 u eubazických a mesobazických kambizemí a B 8-10, Ko 4-9, Ku 6-8.5-7 a vegetačních stupních 6-7. Vyznačují se mesickým až frigidním teplotním a udickým až perudickým hydrickým režimem. Výskyt půd v takto širokém rozmezí klimatických a vegetačních podmínek určuje difference v akumulaci humusu a jeho kvalitě, ve vyluhování půdního profilu, zvětrávání, braunifikaci, v interakci s vlastnostmi substrátů.

Podle specifických substrátových, klimatických a vegetačních podmínek nalézáme u kambizemí veškeré formy nadložního humusu. Vedle běžného horizontu Ah je možný vznik melanického, umbrického i andického humusového horizontu, určujícího variety až subtypy kambizemí. Směrem k chladnějším a humidnějším oblastem narůstá obsah humusu v ornicích (1-6%) i v horizontech Bv (0,4 až nad 1,0 %). Spolu s tím se při narůstání acidifikace snižuje poměr HK : FK, zvyšuje podíl slaběji vázaných HK a volných agresivních FK, migrujících do horizontu Bv a zvyšuje se barevný kvocient Q4/6 jako indikátor slabé kondenzace humusových látek. Obsah a kvalita humusu stoupá od nejlehčích k těžším půdám a půdám z eutrofních substrátů.

Geobiocenologie území

Potenciální přirozené společenstvo řešeného území tvoří **bikové bučiny**.

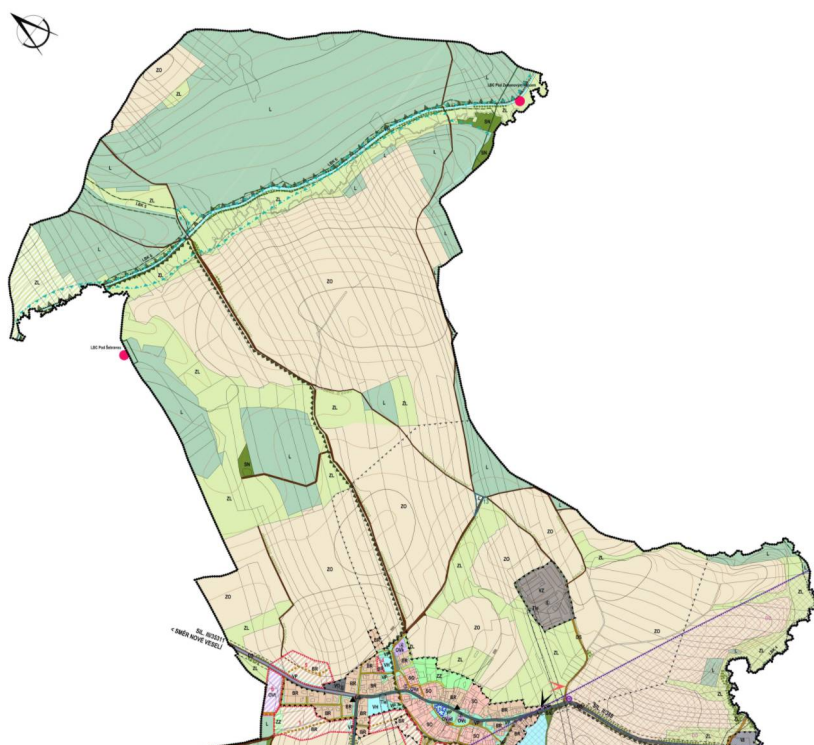
Biková bučina představující acidofilní, druhově chudé klimaxové společenstvo minerálně chudých silikátových půd převážně v podhorském stupni.

Struktura a druhové složení

Porosty této jednotky mají velmi jednoduchou vertikální strukturu. Obvykle bývá vyvinuto pouze stromové a bylinné patro, keřové patro pouze na prosvětlených místech. Ve stromovém patře převládá buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšen bývá místy dub zimní (*Quercus petraea*).

Půda bývá pokryta často značnou vrstvou opadu, a proto v bylinném patře roste málo druhů, většinou s nízkou pokryvností. Zastoupeny bývají především acidofilní druhy dobře snášející sucho: bika bělavá (*Luzula luzuloides*), metlice křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), rozrazil lékařský (*Veronica officinalis*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), ještěbník lesní (*Hieracium murorum*). Na místech bez opadu se vyskytují i mechorosty a často semenáčky dřevin, především buku.

Územní plán

průběh územní hranice, znač. rovin	PLOCHY S ROZDÍLNÝM VYUŽITÍM (znač. hranice a územní plochy podle zjednodušené využití)
	PLOCHY BYDLENÍ V RODINNÝCH DOMECH (BR)
	PLOCHY REKREACE RODINNÉ (RR)
	PLOCHY REKREACE HROMADNÉ (RH)
	PLOCHY OBČANSKÝCH VYBAVENÍ (OV)
	PLOCHY VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ (VP)
	PLOCHY SMĚŠNÉ OBYTNÉ (SO)
	PLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY SILNIČNÍ (DS)
	PLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY DRÁŽNÍ (DD)
	PLOCHY TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY (IT)
	PLOCHY VÝROBY PRŮMYSLOVÉ (VO)
	PLOCHY VÝROBY DŘEVNÍ (VD)
	PLOCHY VÝROBY ZEMĚDĚLSKÉ (VZ)
	PLOCHY VODNÍ A VODOHOSPODÁŘSKÉ (VH)
	PLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ – ORNÁ PŮDA (ZO)
	PLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ – TRVALÉ TRÁVNÍ POROSTY (ZL)
	PLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ – ZAHRADY A SADY (ZZ)
	PLOCHY LESNÍ (L)
	PLOCHY PŘÍRODNÍ (P)
	PLOCHY SMĚŠNÉ NEZASTAVĚNÉ ÚZEMÍ (SN)
	PRŮBĚH ÚZEMNÍ HRANICE A KORDORY
	HRANICE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ (katastrální hranice)
	HRANICE ZASTAVĚNÉHO ÚZEMÍ OBCE K 28.2.2007
	HRANICE PŘESTAVBOVÝCH PLOCH
	HRANICE OSTATNÍCH PLOCH SE ZMĚNOU V ÚZEMÍ
	HRANICE PLOCHY ÚZEMNÍ REZERVY
	HRANICE CHKO Žďárské vrchy
	hranice přírodního parku Bohdálvsko
	hranice záplavového území
	OCIBANÁ A BEZPEČNOSTNÍ PÁSMO
	PLOCHY OSES
	PŘÍRODNÍ A KULTURNÍ HODNOTY
	DOPRAVNÍ ZAŘÍZENÍ
	VYBRANÁ ZAŘÍZENÍ V OBČI (informační)

Linie cesty tvoří východní hranici přírodního parku Bohdálvsko. Hranice lesa na severu je současně hranicí CHKO Žďárské vrchy. Pás podél potoka na severu je vymezen jako lokální biokoridor.

Koncepce navrhovaného řešení vegetačních úprav

Navrhované řešení vychází z prostorových možností daných hranicí parcely ve vlastnictví obce. Navrhovanou doprovodnou vegetaci tvoří především segmenty alejí umístěné v úsecích s dostatečnými prostorovými parametry.

KM 0,000 – 0,100

V úseku je ponechána stávající vegetace. Není zde tak prostor pro další výsadbu.

KM 0,100 – 0,170

Dostatečný prostor po obou stranách cesty do první výhybny umožňuje výsadbu oboustranné aleje. Zde jsou navrženy švestky (*Prunus domestica*). Navržený spon 8 m. Vzdálenost osy aleje od krajnice 2 m.

KM 0,170 – 0,600

V úseku je navržena jednostranná alej jeřábů (*Sorbus aucuparia*). Je členěna na tři přibližně stometrové úseky oddělené malými skupinkami borovice lesní (*Pinus sylvestris*). Navržený spon 8 m. Vzdálenost osy aleje od krajnice 2 m.

KM 0,600 – 1,270

Šířka parcely v tomto úseku neumožňuje výsadbu doprovodné zeleně.

KM 1,270 – 1,390

Podél východní strany cesty je navržena alej lip (*Tilia cordata*). Navržený spon 10 m. Vzdálenost osy aleje od krajnice 2 m.

KM 1,390 – 1,450

Nachází se zde skupina stávajících dřevin, které budou ponechány.

KM 1,450 – 1,500

Trasa navrhované cesty je oproti stávající posunuta, proto je zde potřeba odstranit stávající stromy v trase cesty. Podél východní strany je navržena lipová alej (*Tilia cordata*). Navržený spon 10 m. Vzdálenost osy aleje od krajnice 2 m.

Stromy navržené k odstranění:

Por. č.	Taxon	Výška (m)	Šířka koruny	Tloušťka kmene	Obvod kmene	Výška nasezení	Fyziologická stáří	Zdravotní stav	Stabilita	Vitalita	Perspektiva	Sadovnický	Pěstební náročnost	Naléhavost	Opakování	Poznámka
1	<i>Sorbus aucuparia</i>	9	7	mnohokmen		1	4	2		1		3	ODS	1	1	
2	<i>Alnus glutinosa</i>	12	9	35	110	1	4	3		2		4	ODS	1	1	

Technologie zakládání vegetačních prvků

Popis navrhovaného řešení

Výsadba stromů

Pro výsadbu stromů jsou navrženy menší sazenice, u kterých se předpokládá snazší a rychlejší adaptace a tím pádem nižší náročnost rozvojové péče.

Způsob založení je navržen s ohledem na stanoviště tak, aby byly zmírněny účinky očekávaného sucha. Za tím účelem je na místa výsadby aplikován mykorhizní přípravek.

Doba výsadby

K výsadbě jsou navrženy sazenice s balem, doporučený termín výsadby proto je podzim, tj. od října od zámrazu.

Úprava stanoviště

Upravte stanoviště odstraněním plevelů a nežádoucích materiálů, stejně jako nevhodné půdy.

Výsadbová jáma

Maximálně 2 dny před výsadbou, ale samozřejmě čím později, tím lépe, bude vykopána výsadbová jáma. Hloubka jámy by měla být přibližně stejná nebo jen o málo větší, než je výška kořenového balu. Šířka by měla odpovídat minimálně 1,5-2násobku šířky kořenového balu. Kořenový krček sazenice by měl po výsadbě zůstat nad zemí.

Aby se zabránilo poklesu stromu, musí být dno jámy nenarušené (pouze lehce nakypřené). Zvláště na jílovitých půdách (nebo při využití mechanizace) je důležité stěny a dno jámy zdrsnit rýčem, čímž se usnadní prorůstání kořenů mimo výsadbovou jámu. V opačném případě hrozí tzv. květináčový efekt.

Vykopaná hlína se rozdělí na 2 hromádky podle hloubky, ve které se původně nacházela v zemi. Ve stejném pořadí ji do země budeme zase vracet. Svrchní zeminu promícháme v poměru 1:1 s pěstebním substrátem nebo kompostem. Přidáme mykorhizní preparát. Těsně před vysazením odstříhněte obal kořenového balu a v případě potřeby zastříhněte nevhodně tvarované kořeny, které by způsobily jejich deformovaný růst, a tím i nestabilitu stromu.

Závlaha do otevřené jámy

Předem připravenou jámu prolijte 2-3 kbelíky vody kvůli zajištění dostatečné zálivky a snížení rizika vzniku vzduchových kapes (drobných mezer v půdě vyplněných vzduchem, které brání kořínkům ideálně se rozvíjet).

Kotvení

Před zasypáním jámy bude do jejího dna umístěno kotvení. Každý strom bude kotven jedním kůlem. Kůl by měl dosahovat výšky nejméně 25 a nejvýše 10 cm pod místo nasazení koruny.

Ponechávají se 2 vegetační období.

Kůly zatloukáme do dna jámy ještě před zasypáním. Fixační úvazky umísťujeme tak, aby nedocházelo k odírání kmene při pohybech ve větru. Úvazky je nutné včas odstranit nebo převázat, aby nedošlo k jejich zarůstání do kmínku.

Vlastní výsadba

Vložte sazenici do výsadbové jámy

Nikdy nesmí dojít k zasypání kořenového krčku (místo u báze kmene stromu, kde se začínají větvit kořeny). Umísťujeme jej v rovině s terénem, příp. dnem závlahové mísy. Je-li kořenový krček příliš hluboko, může dojít k jeho poškození chorobami a kořeny trpí nedostatkem kyslíku. Naopak je-li kořenový krček příliš nad terénem, trpí kořeny suchem. Správnou hloubku kontrolujeme podle latě položené přes jámu.

Před zasypáváním z několika úhlů ověřujeme, že strom sázíme opravdu svisle.

Kořeny nebo vrchní část kořenového balu po výsadbě překryjeme vrstvou zeminy o výšce nejméně 2 cm. Pletivo v horní části musí být uvolněné, stejně jako vrchní stahovací drát.

Zasypávání výsadbové jámy

Při výsadbě balových sazenic vyplníme jámu asi do jedné třetiny a upěchujeme zeminu kolem spodní části balu. Poté odstraňujeme (přerušujeme) stahovací drát ve vrchní části balu. Vhodné je stáhnout fixační obal z celé vrchní části balu, příp. ho rozstříhnout. Odstraňujeme všechny obalové materiály, které nemohou v půdě zetlít. Kořenový bal je třeba ze všech stran obsypat zeminou a pečlivě ztuhnout, příp. zalít vodou.

Při zasypávání hlubších částí se použije zemina ze spodní části jámy.

Závlahová mísa a mulčování

Závlahová mísa je nakypřený povrch výsadbové jámy, který chrání kořenový systém dřeviny a umožňuje co možná nejlepší vsakování vody. Velikost závlahové mísy by měla přibližně kopírovat velikost balu, aby byla schopná zadržet celou závlahovou dávku. Závlahová mísa bude pokryta vrstvou drcené borky o tloušťce 10 cm, přičemž dbáme na to, aby mulč nezůstal v kontaktu s kmenem stromu. Mohlo by to způsobit poškození kůry a kambia u báze kmene.

Řez dřevin bezprostředně před výsadbou

Na vysazených rostlinách bude proveden komparativní řez. Při něm dochází k vyrovnání objemu kořenového systému a objemu koruny. Řez je specifický pro každý taxon.

Následná péče

Zálivka

Strom zaléváme s ohledem na množství srážek, raději méně často a ve větších dávkách. Při časté závlaze malými dávkami strom vytváří povrchový kořenový systém náchylnější k poškození suchem. Naopak příliš vysoké dávky vyplavují živiny.

Zálivka se musí přizpůsobit klimatickým podmínkám, stanovišti, aktuálnímu průběhu počasí, velikosti vysazeného stromu, půdní vlhkosti, termínu provádění výsadby. Vhodný je většinou cyklus 6 – 8 (optimálně 8 – 10) zálivek během prvního vegetačního období po výsadbě. Četnost zálivek se v druhém roce snižuje na 3 – 6. Velikost jedné závlahové dávky bude 80 l / 1 strom.

TIP: Test adekvátnosti zálivky. Po promnutí vrchních 5 cm půdy je půda buď suchá (zálivka není dostatečná), přiměřeně vlhká (zálivka je optimální), nebo bahnitá a zapáchající po hnilobě (zálivka je přebytečná, v krátkých intervalech).

Ochrana před poškozením

Kmeny budou obaleny chráničkou proti okusu.

Výsadba stromu v rovině

P.č.	Číslo položky	Popis pracovní operace
823 - 1 Plochy a úprava území		
Výsadba		
183	10-2215	Hloub. jamek 50% výměny půdy do 0,4 m3, svah 1:2
184	10-2124	Výsadba dřevin s balem D do 50 cm, na svahu 1:2
185	80-2124	Hnojení umělým hnojivem k rostlinám na svahu 1:2
184	20-2111	Ukotvení dřeviny kůly D do 10 cm, dl. do 2 m
184	50-1112	Zhotovení obalu kmene z juty, 1vrstva, svah 1:2
184	92-1094	Mulčování rostlin tl. do 0,1 m, svah do 1:2
184	85-2311	Řez výchovný
185	85-1111	Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
185	80-4312	Zalití rostlin vodou plochy nad 20 m2
184	80-4112	Ochrana dřevin před okusem z drát.pletiva v rovině
184	80-4114	Příplatek za ochranu před okusem na svahu 1 : 2
Dokončovací a rozvojová péče (3 vegetační období)		
184	80-1132	Ošetřování vysazených dřevin soliterních, svah 1:2, t.j. odplevelení s nakypřením nebo vypletí, odstranění poškozených částí dřeviny s případným složením odpadu na hromady, naložením na dopravní prostředek, odvozem do 20 km a se složením
185	85-1111	Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
185	80-4312	Zalití rostlin vodou plochy nad 20 m2
R		Kontrola ukotvení dřeviny a obalu kmene
184	91-1111	Znovuvázání dřeviny, u 10% jedinců
18450	3131	Odstranění obalu kmene - u 10% jedinců, ve dvou vrstvách
18450	1131	Zhotovení obalu kmene a spodních částí větví stromu z juty ve dvou vrstvách - u 10 % jedinců, ve dvou vrstvách

Soupis navržených rostlin

Kod	Taxon	Český název	Velikost sazenic	Ks celkem	Poznámka
PINS	Pinus sylvestris	borovice lesní	150/200	15	s balem
PRD	Prunus domestica	slivoň švestka	10-12	8	s balem
SOAU	Sorbus intermedia	jeřáb obecný	10-12	37	s balem
TIC	Tilia cordata	lípa srdčitá	10-12	16	s balem
Celkem				76	

Výpis použitých norem a literatury

ČSN DIN 18 915 Sadovnictví a krajinářství - Práce s půdou (83 9011)

ČSN DIN 18 916 Sadovnictví a krajinářství - Výsadby rostlin (83 9021)

ČSN DIN 18 917 Sadovnictví a krajinářství - Zakládání trávníků (83 9031)

ČSN DIN 18 918 Sadovnictví a krajinářství - Technicko-biologická zabezpečovací opatření (83 9041)

ČSN DIN 18 919 Sadovnictví a krajinářství - Rozvojová a udržovací péče o rostliny (83 9051)

ČSN DIN 18 920 Sadovnictví a krajinářství - Ochrana stromů, porostů a ploch pro vegetaci při stavebních činnostech (83 9061)

ČSN 46 4902 Výpěstky okrasných dřevin - Společná a základní ustanovení

ČSN 46 4902-1 Výpěstky okrasných dřevin - Všeobecná ustanovení a ukazatele jakosti

ČSN 46 4901 Osivo a sadba. Sadba okrasných dřevin

Taxonomický klasifikační systém půd ČR

SOUPIS INVENTARIZOVANÝCH DŘEVIN

Jednotlivě hodnocené stromy

Por. č.	Taxon	Výška (m)	Šířka koruny (m)	Tloušťka kmene (cm)				Obvod kmene (cm)				Výška nasazení koruny	Fyziologické stáří	Zdravotní stav	Stabilita	Vitalita	Perspektiva	Sadovnická hodnota	Pěstební opatření	Naléhavost	Opakování	Poznámka
1	Sorbus aucuparia	9	7	mnohokmen								1	4	2		1		3				
2	Alnus glutinosa	12	9	35						110		1	4	3		2		4				
3	Pinus sylvestris	12	8	32						100		1	4	2		1		3				
4	Pinus sylvestris	10	7	25						79		1	4	2		1		3				
5	Pinus sylvestris	13	9	34						107		2	4	2		2		3				
6	Pinus sylvestris	10	11	28						88		1	4	2		2		3				
7	Pinus sylvestris	14	9	27						85		4	4	2		1		3				
8	Picea abies	7	10	33						104		1	4	2		3		4				bez terminálu
9	Salix alba	12	9	30	26	18				94	82	1	3	1		2		3				
10	Acer pseudoplatanus	4	1	5						16		2	2	1		3		4	VR	1	1	
11	Fraxinus excelsior	12	6	28						88		1	3	1		2		3				
12	Fraxinus excelsior	14	5	17	10					53	31	1	3	1		2		3				
13	Acer platanoides	15	11	35	27					110	85	1	4	1		2		3				
14	Prunus avium	5	2	7						22		2	2	1		1		3				
15	Ulmus minor	16	12	34						107		1	4	1		2		3				
16	Acer platanoides	5	2	4						13		0	2	1		3		4	ODS	1		
17	Acer platanoides	15	9	26	14	8				82	44	1	4	1		3		4				odstranit 2 menší kmeny
18	Ulmus glabra	12	5	10						31		1	3	1		2		3				
19	Ulmus glabra	17	8	28	12					88	38	2	4	1		2		3				
20	Acer platanoides	18	10	36						113		2	4	2		2		3				
21	Ulmus glabra	22	14	87						273		5	4	2		2		3				